

Ochrona tej, która daje życie

Niechrześcijańskie religie świata chronią kobietę przed tzw. kulturą śmierci, dając temu wyraz bezwzględnym potępieniem aborcji, pojmowanej przede wszystkim jako zamach na kosmiczny porządek świata.

TEKST: PROF. EUGENIUSZ SAKOWICZ, UKSW

ŻYDOWSKA MODLITWA

W religii biblijnego Izraela, w czasie poprzedzającym nastanie naszej ery, to jest ery liczonej od chwili narodzenia Jezusa Chrystusa, każda ciężarna Żydówka była potencjalną matką Mesjasza. Z tej właśnie racji należał się jej szacunek oraz opieka.

Matką wszystkich Żydów stała się Rachela, żona patriarchy Jakuba, otaczana powszechnym respektem. Jej grób przy drodze

do Betlejem jest miejscem pielgrzymowania

Żydów błagających

Ja h w e o p o t o m s t w o .

G r o m a d z ą s i ę t u k o b i e t y p r o s z ą c e b ą d ź o p ł o d n o ś ć , b ą d ź o s z c z ę ś l i w e r o z w i ą z a n i e .

Modlitwa w judaizmie stanowiła więc element ochrony kobiet dających życie.

Fot. Internet

Kobiety podczas świętowania

ISLAMSKI RESPEKT

Wdzięczność za rodzenie dzieci stoi u podstaw respektu wobec kobiet-matek w islamie. Wprawdzie według systemów prawnych islamu właścicielem dziecka jest jego ojciec, to jednakże nigdy by nim nie był, gdyby nie jego żona – matka rodząca mu dzieci. Według islamu kobieta w jednym ręku trzyma kołyskę, w drugim zaś cały świat.

Mahomet pewnego razu został zapytany, komu na świecie należy największy szacunek. W odpowiedzi rzekł: *Twojej matce*. A po niej komu? Odpowiedź była taka sama, jak poprzednia: *Twojej matce*. A komu jeszcze? – pytał dociekliwy rozmówca. Po raz trzeci usłyszał tę samą odpowiedź: *Twojej matce*. Za czwartym razem powiedział, iż szanować należy również innych ludzi. Respekt okazywany muzułmankom-matkom był sposobem ich chronienia.

Prawo szariatu chroni ciężarne niewiasty. Nie pozwala na oddalenie przez męża (tj. rozwód w czasie ciąży). Prorok Mahomet, który był dzieckiem urodzonym po śmierci swojego ojca, wiedział, jak wielki trud i cierpienie jest udziałem kobiety, której mąż umiera. Dlatego nie powinna ona pozostawać sama. Wprowadzona u zarania

islamu praktyka poligamii nie była tylko powrotem do tradycji Starego Testamentu, a k e p t u j ą c e g o w i e l o ż e ń s t w o , a l e t e ż w y r a z e m o c h r o n y k o b i e t (i i c h d z i e c i) , k t ó r y c h m ęż o w i e z g i n ę l i .

Fot. ks. T. Ałas

Muzułmanki w Maroku

HIGIENA I ZDROWIE W HINDUIZMIE

Kultury Indii od tysiącleci wskazują na ideał kobiety, której ciało przygotowane jest przez naturę do rodzenia. Kobieta o szerokich biodrach to potencjalna matka dająca życie. Jest ona ideałem kobiecości w odróżnieniu od wychudzonych niewiast, których obraz został wypromowany w XX wieku w świecie kultury Zachodu.

Kobiety hinduizmu uczestniczyły w obrzędach mających zapewnić poczęcie. Następnie

z uległością i radością poddawały się rozlicznym działaniom ceremonialnym, mającym na celu uformowanie w łonie zdrowego i pięknego dziecka, a także szczęśliwe rozwiązanie. Zalecano także specjalną zdrową dietę, która miała służyć dziecku „przygotowującemu się” do narodzin.

Hinduiści w ogóle przywiązują wielką wagę do spełniania czynności higienicznych. Czyste, umyte ciało, schłodzone, swobodne, nieobcisłe ubranie, a także staranna fryzura wskazują na sakralny charakter ciała. Podkreślają jego boskie pochodzenie, jak i przeznaczenie. Szczególna dbałość o higienę i zdrowie były wyrazem troski o kobietę dającą życie.

PODPORZĄDKOWANIE RODZINIE

W religijności chińskiej – w konfucjanizmie i taoizmie – dziecko przez wieki uważane było za znak szczęścia i przychylności Nieba. Wielość potomstwa oznaczała multiplikację stanu szczęśliwości doczesnej, o którą zabiegli Chińczycy. Dopiero komunizm, który „wtargnął” do Chin w XX w., zniszczył etos rodziny, w której troska o potomność była gwarantem trwałej pamięci o przodkach.

W religiach Chin rodzina związana była z kultem przodków. To właśnie dzięki małżeństwu i rodzinie utrzymywane były więzi między obecnym

” Z racji nieposiadania męskiego potomka Chinki doświadczały przez wieki wiele bólu i cierpienia.

pokoleniem i tym, które już odeszło. Religia według Chińczyków to po prostu „pamięć o przodkach”. Małżeństwo zawsze było sprawą rodziny, która decydowała o takim, a nie innym ożenku czy zamążpójściu swoich członków. W konfucjanizmie rodzina miała patrylinearny oraz patrylokalny charakter. W myśl tych zasad najważniejszą rolę w rodzinie spełniał mężczyzna – mąż i ojciec. Z chwilą wyjścia za mąż „obumierał” kontakt kobiety z własną rodziną. Stawała się ona członkiem rodziny męża. Według hierarchii konfucjańskiej była podporządkowana mężowi

CEREMONIE PRZECIW ZŁU

W religiach ludów pierwotnych, np. w Afryce, często ceremonia ślubna następowała po urodzeniu się dziecka z rodziców planujących małżeństwo. Był to ewidentny znak dla społeczności plemiennej, iż kobieta zdolna jest do dawania życia, które zawsze było i jest najwyższą wartością kultur niepiśmiennych. W kulturach tych praktykowano szereg ceremonii mających na celu zneutralizowanie mocy zła, które mogłyby zaszkodzić matce i dziecku, powodując nie tylko takie czy inne nieszczęście, ale i śmierć któregokolwiek z nich. Śmierć nienarodzonego, czyli tzw. naturalne poronienie, była traktowana jako tzw. zła śmierć, spowodowana rzuceniem czarów na brzemienną kobietę przez czarownika posługującego się destrukcyjną – czyli czarną –

” ...kobieta zdolna jest do dawania życia, które zawsze było i jest najwyższą wartością kultur niepiśmiennych.

i jego matce – teściowej. Małżeństwo mieszkało w domu męża i było przez rodzinę męża chronione. Kobiety, jeśli nie urodziły syna, przerywały bieg istnienia danego rodu, pokolenia. Z racji nieposiadania męskiego potomka Chinki doświadczały przez wieki wiele bólu i cierpienia.

magią. Najskuteczniejszą ochroną kobiet było zneutralizowanie sił magicznych uderzających w życie.

Ochrona kobiety w różnych kulturach jako tej, która daje życie, stanowić może wspólny „obszar” zarówno dialogu międzykulturowego, jak i międzyreligijnego. ●